

(Formulář vyplň dle vzoru, napiš dole svoji adresu a zašli v obálce na adresu: **Jiří Hofman, 140 00 Praha 4, Lounských 8**).

Poř. čís. dle přípoje něho seznamu	ČESKÝ název obce - jak jste ho běžně používali. (Variantní název)	Názvy a vzdálenosti v km dvou nejbližších známých měst, obcí ap. (pomoc při hledání na mapě)	Kolik asi žilo v obci rodin českých a kolik jiných národností	Byly domy Čechů v oddělené části obce nebo smíšeně	- Co Češi v obci nebo v jejím okolí vybudovali. *) - Jaké spolky v obci byly *) (Viz poznámka dole)!!	Kteří čeští řemeslníci v obci působili
1	2	3	4	5	6	7
183	Jezírko (Ozerko)	Dubno 15 km Mízoč 10 km	Příklady 40 čes. 2 jiné	Odděl.	- školu, kult. dům. has. zbr., - Sokol, hasiči	krejčí, švec kovář
12	Arestov	Rovno 12 km Hlinsk 7 km	20 čes. 80 jiné	Smíšeně	- nic - žádné spolky	NEVÍM
598	Žornovčina Kurdybán Žornovský	Varkoviče 7km. Dubno 12	21 čes. 20 jiné	Smíš.	Školu hasiči, hudební	kovář, švec truhlář, krejčí
	Josef Křesina ul. Suvorova 74					
	Nový Jičín 1 PSČ 74101					

* **Poznámka:** V tomto sloupci napiš zda s českou finanční účastí byly vybudovány v obci, nebo v jejím okolí (pak napiš kde) tyto stavby: chrám (jaké konfese), škola, společenská budova, pivovar, cukrovar, mlýn (na jaký pohon), továrna nebo velká dílna, mlékárna, jiné kulturní a průmyslové stavby. Vypiš i v tom případě, kdy později zanikly, nebo byly zničeny. Dále napiš jaké spolky v obci kolem r.1939 působily: hasičský, Sokol, kapela, div. kroužek, jiné. Jestliže některé údaje neznáš, napiš NEVIM. Nevadí to, možná získáme údaj od někoho jiného.

Byla založena někdy kolem roku 1890 na pozemcích ruského důstojníka Saranči. Tento předem půdu pronajímal německým kolonistům, kteří obec založili. Kolem roku 1900 půdu rozprodával, jak Němcům, tak i Čechům z blízkého okolí, většinou ze Špakova a Martinovky. Češi si začali budovat své usedlosti. V blízkém sousedství byla další obec Májovka / Xaverovka /, kde žili Češi a Ukrajinci. Na západ byla obec Korablišť, většinou ukrajinska se třemi rodinami čechů. Těžil se zde stavební kámen. Po delší dálnice Lvov-Kijev byla polská obec Kurdybán žornovský, kde žilo asi pět rodin českých. Na opačnou stranu naší obce byla Polska obec Žinovka. Na severovýchodě za lesem je velká obec Žornov. Pokud si pamatuji žilo u nás na 41 rodin. Českých: Bača 2 x, Bačovský 1 x, Hetflajš 3 x, Kadlec 1 x, Knop 2 x, Křesina 3 x, Moravec 2 x, Šplíchal 1 x, Vohralík 1 x, Vojtíšek 2 x, Votava 2 x, Zumr 1 x. Ostatní byli: Němci, na jejich místa po odstěhování do Německa přišli Ukrajinci, dále dva Poláci a jeden židek. Naše obec byla zemědělského typu, kde se dařilo všem plodinám včetně chmele. Průměrná výměra usedlosti byla asi deset ha orné půdy a dva ha lesa. Zemědělské produkty většinou vykoupeni židé z Varkovič, které bylo vzdálené asi 7 km. Okresní město Dubno bylo od nás kolem 12 km. Do města Rovna je něco přes 30 km. V roce 1925-1927 byla postavena škola ve které se do roku 1939 vyučovalo polsky. Po okupaci Polska naše území obsadil SSSR, tak se vyučovalo rusky částečně i ukrajinsky. Po německé okupaci to bylo v jejich jazyce. V roce 1944 byli Němci vyhnáni, tak znovu po rusky. Vyučující byly: Wyszynská, Cybjaková, Szwsler, Bernáš, Jako poslední byl Karol Kisz, který pocházel od Těšína. Ovládal dobře polsky, česky i německy. Z řemeslníků jsme měli: Kovář Knop, švec Vojtíšek, truhlář Vohralík a krejčí Moravec. V obci byla malá drchová kapela pod vedením Václava Kadlece, který nás většinu sám vyučil hrát. /padl na Dukle/ Hrávali jsme při různých příležitostech jako Josefům, Václavům, při tancovačkách i na českých a ukrajinských svadbach, což bylo velmi zajímavé. Postupně se u nás zřídily dva obchody se smíšeným zbožím, hospoda s tanečním sálem. Zorganizoval se hasičský sbor. Občas se i načvičilo divadelko, takže kulturní život byl na dobré úrovni. Měli jsme i své představenstvo v čele s předsedou. Válečné období narušilo hospodářský, kulturní a mírumilovný život. Mnohdy vznikalo dvoj i trojvládí a bylo obtížné v jejich požadavcích obstát. Předsedové se proto často vysřídali, takže došlo na všechny schopnější. Válečné období si vzalo i daň na životech. Při přechodu fronty zahynul v obci Václav Vojtíšek. V armádě SSSR zahynuli: Jar. Vojtíšek a Ant. Píč. V Čs. jednotce v SSSR, přišli v boji za naši vlast o život: Již zmíněný Václav Kadlec a František Bača, který doma zanechal manželku se čtyřmi malými dětmi. Jeho jsem odvezl z bojiště a pohřbil na hřbitově ve Výšním Komárníku. V daném okamžiku Němci spustili palbu a můj povoz z koňmi byl rozmeten po okolí. Zranění byli: Antonín Siruk, Bačovský Josef, který přišel o nohu, Křesina Josef syn Františka, Křesina Josef syn Josefa a Miroslav Vohralík.

Ještě se musím zmínit jak v roce 1943 na zelený čtvrtek hrozila obci i jejich obyvatelům zkáza. Němci vtrhli do obce, může od osmnácti let sehnali do údolí za obcí. Současně prohledávali budovy, zahrady, pole i lesy zda-li tam nejsou partyzáni. v lese zatřelili jednoho neznámého žida. Tři osoby židovské národnosti zajali. Na velký pátek je v okresním městě Dubně popravili. Josefa Votavu odvězli a vrátil se až po válce z nucených prací z Německa. Občany zachránil učitel Kisz, který ovládá německý jazyk.

To by tak byla velmi stručná charakteristika naší obce.

Moc se omlouvám za nedostatků ve psaní, prostě námněco schází v dokonalosti a věřím, že to pochopíš.

Zdravím tě a přeji Tobě i svazu hodně úspěchů.

Josef Křesina
ul. Suvorovova 74
Nový Jičín 1
PSČ 74101

1925